മരപ്രാന്തൻ!

വൈകുന്നേരം കുട്ടികൾക്ക് ട്യൂഷൻ ക്ലാസ് എടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു ജോർജ്ജ് സാർ. പെട്ടെന്നാണ് മഴിയിലേക്കുകൂടി മഴ തുടങ്ങിയത്. പിന്നെ എന്തുചെയ്യാൻ മഴ തുടങ്ങിയതും കാണ്ടും പോയി. "ഇന്ന് ഇത്രയേ ഉള്ളൂ, ബാക്കി നാളെ! പറഞ്ഞ് ജോർജ്ജ് സാർ പുസ്തകം മടക്കി. ഇതു കേട്ടതും കുട്ടികൾക്ക് എല്ലാം സന്തോഷമായി. കൂട്ടത്തിൽ ഒരു കുരുട്ട് പെട്ടെന്ന് ഒരു കാര്യം ഓർമ്മ വന്നു. അവൻ സാറിനോടു ചോദിച്ചു- "സാറെ, എന്തായാലും മഴ വന്നതല്ലേ പോകാൻ പറ്റില്ല. ഇന്നു സാർ, ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു കഥ പറഞ്ഞു തന്നാ പറ്റൂ! മറ്റ് കുട്ടികളെല്ലാം അത് ഏറ്റുപിടിച്ചു. ജോർജ്ജ് സാറിനു അപ്പോഴാണ് മനസ്സിലായത് താൻ കുടുങ്ങിയെന്ന്. കഴിഞ്ഞയാഴ്ച്ച എപ്പോഴോ താൻ കുട്ടികൾക്ക് വാക്ക് കൊടുത്തിരുന്നതായി സാർ ഓർത്തു. എന്ത് കഥ പറയും എന്ന് ആലോചിച്ചു നിൽക്കുമ്പോഴാണ്. അതുവഴി ഭ്രാന്തൻ വരുന്നത് ജോർജ്ജ് സാർ കണ്ടു. ഭ്രാന്തൻ, ഒരു കീറിയ മുണ്ടും ഷർട്ടും, കിട്ടാത്ത പോലെ മുടിയും താടിയും കിട്ടുപോലെ വളർന്നിരിക്കുന്നു. കൈയിൽ എന്തോ രണ്ടു മരത്തിന്റെ കൈയുമുണ്ട്. ആ കോരി ചോരിയുന്ന മഴയത്ത് അയാൾ എന്തോ പുലമ്പി കൊണ്ട് നടക്കുകയാണ്. ജോർജ്ജ് സാർ ആ ഭ്രാന്തനെ ചൂണ്ടി കാണിച്ചുകൊണ്ട് കുട്ടികളോടു ചോദിച്ചു- "നിങ്ങൾക്ക് ആ നടന്നു പോകുന്നത് ആരാണ് എന്ന് അറിയുമോ?" കുട്ടികൾ അറിയാം എന്ന് തലയാട്ടി. ജോർജ്ജ് സാർ ഒരോരുത്തരോടായി അവരുടെ ഉത്തരം ചോദിച്ചു. "ഭ്രാന്തൻ", "മരപ്രാന്തൻ", "മരം നട്ടുകൊണ്ട് നടക്കുന്ന ആൾ"... ഒരോരുത്തർ അവരുടേതായ ഉത്തരങ്ങൾ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. നിങ്ങൾക്ക് അറിയുമോ അയാൾ എന്തിനാണ് അങ്ങനെ നടന്നു മരങ്ങൾ നടുന്നതെന്ന്? സാർ ചോദിച്ചു. അതാർക്കും ഉത്തരമില്ല. സാർ തുടർന്നു- ഇന്ന് നമ്മൾ പറയാൻ പോകുന്നത് ആ "മരപ്രാന്തന്റെ" കഥയാണ്. ഇത് വെറും ഒരു കഥയല്ല. ഒരു നിത്യസത്യമാണ്. ജോർജ്ജ് സാർ കഥ പറഞ്ഞു തുടങ്ങി.

"നമ്മുടെ മരപ്രാന്തന്റെ ശരിക്കും ഉള്ള പേര് "മാത്യുസ്" എന്നാണ്. മാത്യുസ് ജീവിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ പണിക്കാരിയിരുന്നു. അയാൾക്ക് അനവധി വ്യാപാര സ്ഥാപനങ്ങളും സ്വത്തുവകകളുണ്ടായിരുന്നു. അയാളുടെ ഒന്നു വർഷമുയർന്ന് എല്ലാം കാരണം അയാളുടെ ഫ്യാക്ടറികളിൽ നിന്നു കിട്ടുന്ന വരുമാനമായിരുന്നു. ഏകദേശം അയാൾക്ക് 10-ഓളം ഫ്യാക്ടറികൾ ചലച്ചിത്രങ്ങളിലായി ഉണ്ടായിരുന്നു. കുമ്പളങ്ങിയിലെ ഒരു പ്രകൃതി സുന്ദരമായ സ്ഥലത്തായിരുന്നു അവരുടെ വീട്. വീടിനു ചുറ്റും എണ്ണിയാൽ തീരാത്ത മരങ്ങൾ മരങ്ങൾ അങ്ങനെ അനവധി. പണമുള്ളതിനാൽ ചുറ്റും ഉള്ള പല സ്ഥലങ്ങളും അവൻ വാങ്ങി. വർഷം കഴിഞ്ഞാൽ മാത്യുസ് ഏറ്റവും കൂടുതൽ സ്നേഹിക്കുന്നത് തന്റെ ഭാര്യയെയും, രണ്ടു മക്കളെയുമാണ്. അങ്ങനെ പോകുമ്പോഴാണ് പ്രശ്നം തലപൊക്കുന്നത്. അവന്റെ ഫ്യാക്ടറികൾ ഒരോന്നായി പരിസ്ഥിതി പ്രവർത്തകർ കുറച്ചു ചുറ്റും ഉള്ള പ്രദേശവാസികളുടെ പരാതിയുടെ കണ്ണുപിടിച്ചു പൂട്ടിച്ചു. അത് അയാൾക്ക് സാമ്പത്തികമായി വലിയ തിരിച്ചടിക്ക് കാരണമായി. പിന്നെ അവന്റെ ഫ്യാക്ടറികളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടങ്ങിയില്ലെങ്കിൽ താൻ കടത്തിൽ മുങ്ങും എന്നു അയാൾ മനസ്സിലാക്കി. മാത്യുസ് മനസ്സും മനസ്സാക്ഷിയും ഉപേക്ഷിച്ച് ഒരു പരിഹാരത്തിനായി ആലോചിച്ചു. അപ്പോഴാണ്

ഒരു ഉപായം തോന്നിയത്. തന്റെ വീടിനു ചുറ്റും ഒരുപാട് സ്ഥലം തന്റെ തന്നെയാണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് അതിന് ക്യാറി ഇവിടെ തുടങ്ങിക്കൂടെ... ഇവിടെയാകുമ്പോൾ ചുറ്റും ചരിസ്വത്ത് മറ്റ് അയലുകളും വീടുകൾ ഇല്ല. തന്റെ ചുഴലം ക്യാറികൾ പകടാനുള്ള പ്രധാന കാരണം അതിന് ചുറ്റും താമസിക്കുന്നവരുടെ ചാരിത്രശുദ്ധിയിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ക്യാറി ഇവിടെ തുടങ്ങിയാൽ മറ്റ് അയലുകൾ ചേർക്കേണ്ടതില്ല. മാത്യുസ് അതിൽ അലേഖിച്ചുറപ്പിച്ചു.

അടുത്തദിവസം തന്നെ അയാൾ പോലീസുകാർ അനുമതി വാങ്ങി. അടുത്ത അതിന്റെ അടുത്ത ദിവസം തന്നെ ക്യാറികളുടെ പ്രവർത്തനവും തുടങ്ങി. ക്യാറി തുടങ്ങിയത് അറിഞ്ഞ ചരിത്രമിതി പ്രവർത്തകർ, അതുതടയാൻ എന്തി. പക്ഷെ പ്രയോജനം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തന്റെ പണവും അധികാരവും ഉപയോഗിച്ചു അയാൾ പോലീസിനെ ഉപയോഗിച്ചു സമരക്കാരെ മാത്യുസ് അടിച്ചമർത്തി. ഒരു വസന്തത്തിനുശേഷം തന്നെ പ്രകൃതിസുന്ദരമായിരുന്ന ആ പ്രദേശം, മനുഷ്യൻ തന്നെ മൃഗങ്ങളുടെ പണം തന്നെ അർത്തിക്കുമുന്നിൽ വലിച്ചു കീറപ്പെട്ടു. മരങ്ങളിൽ നിൽക്കുന്ന മയിലുകൾ ഇല്ലാം വ്രണപ്പെടുകിടക്കുന്നു.

അങ്ങനെ അതിനെ ഒരു കോളേജ് അധ്യാപകൻ മാത്യുസിനെ കാണാൻ വന്നു. അധ്യാപകനാണെന്ന് അറിഞ്ഞപ്പോൾ മാത്യുസ് അയാളെ സ്വീകരിച്ചിരുത്തി. എന്തിനു കാര്യം തിരക്കി. "ഞാൻ ഒരു കോളേജ് അധ്യാപകനാണ്. ഭൂമിശാസ്ത്രമാണ് എന്റെ വിഷയം. നീ നിന്റെ കണ്ണുകൊണ്ട് നിന്റെ ചുറ്റും നോക്കൂ. വൈരം നീ കാൺകെ തിന്നിരിക്കുന്നു. മതി. കുഞ്ഞേ, നീ അതു നിർത്തൂ" അയാൾ പറഞ്ഞു. പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അർത്ഥം തന്നെ ഉപദേശിക്കുന്നതാണെന്ന് മാത്യുസിനു മനസ്സിലായി. അയാൾ തുടർന്നു- ഞാൻ കഴിഞ്ഞ ആഴ്ച്ചയായി ആ പ്രദേശത്തെ പഠിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ക്യാറികളുടെ പ്രവർത്തനം കാരണം ആ പ്രദേശം- ദുർഗന്ധം മാത്രമായി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതു മാത്രമല്ല. ഇവിടുത്തെ മണ്ണിനു ജലം വലിച്ചെടുക്കാൻ ഒരുപാട് കഴിവ് നഷ്ടപ്പെടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അത് അതിയായ തുടർന്നാൽ വലിയ വില നൽകേണ്ടിവരും. ഇതെല്ലാം കേട്ടു കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും മാത്യുസിനു തന്റെ നിയന്ത്രണം നഷ്ടപ്പെടുകയായിരുന്നു. മാത്യുസ് അയാളെ കുറ്റത്തിനു പിടിച്ചു പുറത്താക്കി. പിന്നെ ചരിത്രത്തു കണ്ടുപോകരുതെന്ന് താക്കീതും നൽകി.

ദിവസങ്ങൾ കടന്നു പോയി. മാത്യുസ് കുടുംബ അവധിക്കായി കൊച്ചിയിലേക്ക് പോയി. രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ നാട്ടിൽ നിന്നും അമ്മ മാത്യുസിനെ വിളിച്ചു. അത്യാവശ്യമായി അവിടെ വരണമെന്ന് പറഞ്ഞു. ക്യാറിൽ എന്തോ അപകടം ഉണ്ടായതും പറഞ്ഞു. മാത്യുസ് പെട്ടെന്നു നാട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചു. വീട്ടിലേക്കുള്ള വഴിയിൽ ഒരുപാട് ആളുകളും, പോലീസുകാർ ഫയർഫോഴ്സുകാർ എന്നിവർ കൂടെ കൂടിനിൽക്കുന്നു. കുറച്ചു ദൂരം ചെന്നു കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും പോലീസുകാർ മാർ തടഞ്ഞു. അതിനകം വണ്ടി, പിന്നീട് അങ്ങോട്ടു പോയില്ല.

മാത്യുസ് കാറിൽ നിന്നും ഇറങ്ങി. വീടു ലക്ഷ്യമാക്കി നടന്നു. ഒരു നിമിഷം അയാൾക്ക് അയാളുടെ തന്നെ ചോര തിളക്കുന്ന പോലെ തോന്നി. തന്റെ കണ്ണുകളിൽ തുടുത്ത് കയറുന്നതു പോലെ തോന്നി. താൻ ചവിട്ടിക്കൂട്ടി, അപമാനത്തിന്റെ പ്രതീകമായിരുന്ന ആ ചെളി നിലത്തു കിടന്നു അവിടെയിരുന്നു. അവശേഷിക്കുന്നത് കേവലം മണ്ണ് കൂമ്പാരം മാത്രം. ഒരു പോലീസുകാരൻ മാത്യുസിന്റെ അടുത്ത് വന്ന് ചോദ്യം ഉന്നയിച്ചിരുന്നത്. അതിനു ആ വ്യക്തി നിൽക്കുന്നിടത്തുനിന്നുമാണ്. ഉത്തരം പറഞ്ഞിരുന്നത്. പോലീസുകാരൻ വീടുനിന്നിറങ്ങുന്നതിനു മുമ്പുള്ള ഉണ്ടായിരുന്ന മലയിലേക്ക് വിരൽചൂണ്ടി. "അവിടെ... അവിടെ.. ഉ.. ഉണ്ടായിരുന്ന വീട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു അവരുടെ. മാത്യുസ് ചോദിച്ചു. പോലീസുകാരൻ ഒന്നും മിണ്ടാതെ തലതാഴ്ത്തി. അയാൾക്ക് കണ്ണു കാണുന്നില്ലായിരുന്നു. ഭാര്യയെയോ മകളെയോ കാണുന്നില്ലായിരുന്നു. അവർ ദൂരെയാണ് തന്റെ അടുത്ത് നിന്നും ഒരുമാടു ദൂരെ. അയാളുടെ കണ്ണിൽ നിന്നും കണ്ണുനീർ ചാടുന്നു തുടങ്ങി. അയാൾ മലനിരകളിലേക്ക് തലയുയർത്തി നോക്കി. കണ്ണിട്ടു മുന്നിച്ചു. മിച്ച്! മിച്ച്!. അതെന്താണ് മാത്യുസിന്റെ ആ മാനസികനില തെറ്റി. അന്നു തൊട്ട് അയാൾ അതാതുകളുടെ വഴി നടന്നു. തനിക്ക് തോന്നുന്നിടത്തു തന്നെ നടുകയും ചെയ്തു ചോരുന്നു. തന്റെ ഗതി മറ്റ് ആൾക്കും ഉണ്ടാകാതിരിക്കാൻ നാണ് അയാൾ ഇങ്ങനെ ചെയ്തു ചോരുന്നു.!

ജോർജ്ജു സാർ കഥ പറഞ്ഞു നിർത്തി. കുട്ടികളുടെ മനസ്സിലാണ്. അപ്പോൾ ആ കൂട്ടത്തിൽ നിന്നും ഒരുവൻ ചോദിച്ചു- അന്ന് ആ അധ്യാപകൻ പറഞ്ഞതു കേട്ടിരുന്നു എങ്കിൽ അയാൾക്ക് ഈ ഗതി ഉണ്ടാവുമായിരുന്നില്ല. അല്ലേ? ജോർജ്ജ് സാർ - അതെ എന്നു തലയാട്ടി. അതാ അടുത്ത ആൾക്ക് മറ്റൊരു സംശയം - സാറ. അതായിരുന്നു ആ അധ്യാപകൻ. പിന്നെ അയാൾ നമ്മൾ സിനിമയിൽ കാണുന്ന പോലെ ദൈവം അയച്ച ദൂതൻ ആയിരിക്കുമോ?.

" ആയിരിക്കാം? ദൈവദൂതനായിരിക്കാം? ആ അധ്യാപകന്റെ പേര് ജോർജ്ജ് എന്നും ആയിരിക്കാം? ആ അധ്യാപകൻ വേറെ ഞാൻ തന്നെ ആയിരിക്കാം? കുട്ടികളുടെ മനസ്സിലാണ്. അവരുടെ. ജോർജ്ജ് സാർ കവിളുതായി ഒന്നു ചുണ്ടിലിരുന്നു. എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു.

"ലോകാസമസ്താ സുഖിനോ ഭവന്തു"

ശുഭം!